

El camí dels magraners (II)

Un relat de: [Mon Pons](#)

Al bulevard de l'isolament no hi ha cap magraner. Recórrer a les explicacions detindria l'anàlisi de la incògnita, perquè provocaria sense cap esforç el sentiment de les evidències més immediates: "*naturaleses simples*" "*propensions*", "*instints*" o "*tendències d'una naturalesa humana*".

Al carrer de l'Abadia les veus s'apaguen i els llums s'encenen. S'encenen i s'apaguen cada dia i cada nit, alternativament. Veus, llums, ombres i penombres en amalgama, i retingudes en un llac artificial. El seu nom sempre hi resta esbossat en la memòria... Allí on s'escolten converses que parlen de núvies que es converteixen en roses i de magranes sense obrir. Al carrer de l'Abadia sempre hi pernocten aquestes joies dins el pensament: l'aroma profunda de les flors i els silencis compartits en les nits d'estiu.

*

No recordo el meu naixement, però devia ser la més *pura* de les emocions. Sempre amb el desig provisional d'eternitat... Reconec que he sigut l'especialista del fingiment, en una vida apòcrifa; aixoplugat en qualsevol cantonada amb la intersecció de la disfressa i pescant mots en el diccionari dels somnis. No obstant, "*La por segueix desviant l'agulla dels nostres compassos...*" *

-Tinc una edat que, de fet, acaba d'assolir la maduresa..., mormolà en veu alta.
Thierry sacsejà el cap, reprovador. Els seus dits seguiren teclejaven sense descans tota la nit.

Primeres anotacions:

De la mare: absent...
Del pare: ocell de bosc...
Dels germans: testament...
Del llatí: nominatius, genitius i datius...
Del col·legi: lliçons apreses de memòria...
De la Universitat: em reservo l'opinió...
Dels amors: efímers brancatges...
Del passat: el futur...
Del present: avui fa sol...
Del futur: present imprevisible...
De la religió: por...
Del més enllà: escàndol...
Del més aprop: silenci...
De la ciutat: en trànsit...
Del camp: hipocresia verda...
De l'etc.: ja se'm acudirà...

*

La meva mare era d'origen francès i per això em va voler posar el nom que tinc. El record de la mare no em produeix cap parpelleig, ara. Va viure, decidida, i d'acord amb les seves pròpies regles. Unes regles que, anys més tard, no vaig poder esbrinar. Recordo que rere casa hi havia un petit banc de fusta on durant els estius solíem passar amb els meus germans les absències del pare. Esperant-lo.

Ella ens deixà de pressa amb el el rau-rau d'una culpa imprecisa. I després, cames ajudeu-me, vaig córrer cap a la pluja per esbandir-me els ulls. D'amagat. Ho recordo bé; quan, sota el tros d'un celatge de cendra, vaig girar la cara enlaire deixant que l'aigua llisqués per les galtes. Després, una llosa blanca la va tancar, enmig dels xiprers i de les cornelles.

El temps es va precipitar. Sí, i van passar els anys fins que vaig decidir que el millor que podia fer era marxar a Bòston i matricular-me en un curs per fer-me repòrter.

*

Vint anys més tard, el pare va fer testament a favor d'un dels meus germans. Em sentí decebut.

"J.M.E. Testament obert al Carrer dels Desesperats , on resideixo, essent tres quarts de deu del matí, del dia vint de gener de mil nou-cents noranta-vuit . Davant meu, el Sr. T, Notari de il·lustre Col·legi de de la Ciutat. Compareix X, amb cognoms A i B, que va néixer al Camí dels magraners, el dia 11 de Juny de 1922, és fill dels esposos Josep i Maria, difunts. És veí del Camí dels magraners, carrer de l'Abadia, 11. Esta civil: casat. Amb document d'identitat número 12._45.67_. El conec. Té, a judici meu, la capacitat legal necessària per tal de atorgar aquest testament obert i, exposa. Que el seu veïnatge civil és el català. Que el seu primer i únic matrimoni amb la senyora Magdeleine C, de qui manifesta estar-ne vidu des de fa més de vint anys. Té tres fills: T, U i V amb cognoms A i C . Que essent la seva voluntat atorgar testament, ho verifica en el present acte en base a les següents, clàusules:

Primera: Llega a totes quantes persones en tinguin dret, la llegítima que per Legislació Civil Catalana els hi pertoqui.

Segona: Nomena i institueix universal i lliure hereu al seu fill U.

Tercera: Substitueix a l'hereu, en forma vulgar, per la seva descendència, en representació i parts iguals.

Quarta: Revoca amb aquest, quants altres testaments, codicils o altres actes de darrera voluntat hagués atorgat fins aquest moment.

Atorgament i autorització. Llegeixo el present document al testador, assabentat abans i renunciant al dret de llegir-se'l; s'hi ratifica en la seva integritat i la firma amb mi. I jo, el notari, de l'acompliment de totes de formalitats legals, amb especial referència a l' unitat d'acte; de que les clàusules testamentàries han estat redactades d'acord amb la voluntat del testador que m'ha manifestat verbalment, de la legal capacitat del testador, així com de tot el que està comprés dintre aquest instrument públic, que queda redactat en dos folis de paper exclusiu per a documents notariais, numerats en forma correlativa i en ordre invers, el del present i l'anterior, en dono fe. Hi ha la firma del compareixent.- Hi han el signe, la firma, la rúbrica i el segell de J.M.E.

Nota: El dia 15 de novembre del 2000 jo, el Notari autoritzant lliuro primera còpia per T, A i C Qui m'ha justificat la mort del testador, el seu pare, el dia quatre d'octubre de dos mil ; dos folis de paper exclusiu notarial, serie 30, números 9770_ i 9770_ en dono fe.- J.M.E. Rubricat."

*

Si alguna vegada paro atenció al bosc sempre escoltaré una remor indefinible, com si es trenqués algun branquilló... Si penso en el pare, penso en els ocells de bosc. Sovint s'esvaloten, ploren i balandregen sense cap motiu aparent. Abans de fer-se fosc, els ocells de bosc, canten i criden desesperats. Al final, quan el sol es pon els contagia un silenci absolut.

*Júlio Cortázar